Hubert Booi :

MEER GELD VOOR CULTURELE ZAKEN

ORANJESTAD – „Er moet meer geld geinvesteerd worden in culturele zaken op Aruba. Niet alleen in een suksesvolle tentoonstelling zoals de Eksposishon di arte popular, maar ook in departement van cultuur en opvoeding, anders kan men onmogelijk werken. Wij moeten niet met beide handen een brood willen vasthouden. Niet alleen het materiële is belangrijk, ook het culturele is waardevol. Hou in de ene hand een brood, maar laat de andere hand vrij voor een boeket bloemen." Aan het woord is Hubert Booi van het bureau Cultuur en opvoeding, tijdens een nabeschouwing van de door zijn departement georganiseerde eksposishon di arte popular. Deze expositie die ruim 300 inzendingen kreeg, trok een ongekend aantal bezoekers nl 12.734.

Wat was de oorzaak van dit sukses?

Hubert Booi: Het vertrouwen en de zekerheid van de mensen dat alle inzenders hun werken tentoongesteld zouden krijgen, heeft ervoor gezorgd dat niemand bang was iets in te zenden. Dit verklaart ook het hoge aantal inzendingen nl 309.

Ook de wijze waarop deze tentoonstelling in de publiciteit kwam was anders dan gebruikelijk. Meestal komt een tentoonstelling op een te droge wijze in de publiciteit. Er komt alleen een klein berichtje in de kranten en dat is alles. Er wordt niets gezegd over een commissie die er is om te bepalen of een kunstwerk goed genoeg is om aan de expositie deel te nemen. In ons geval hebben wij duidelijk gesteld dat er totaal geen censuur is: Alles zou gegarandeerd tentoongesteld worden.

Houdt de grote opkomst ook verband met het feit dat de expositie in een plaats als de Bolivariana is gehouden?

Waarschijnlijk wel ja. Ik wil geenszins de waarde van het Cultureel Centrum ontkennen, maar er bestaat helaas nog altijd bij ons volk een zekere angst om er naar toe te gaan. Het gebouw bestaat al enige tijd, maar nog altijd krijgt men de neiging om de hoed af te zetten als men er binnenkomt. Somst wordt je aan de ingang geheel bescheiden gevraagd: „Mijnheer mag ik binnen? " waarop je dan moet antwoorden: „Kom gerust binnen, het gebouw is van en voor jullie." Bovendien biedt het Cultureel Centrum niet voldoende ruimte voor dergelijke tentoonstellingen.

Hoeveel is er door de regering beschikbaar gesteld voor deze expositie?

Hiervoor is 1200 gulden gegeven. Dit is natuurlijk nooit voldoende. Om te beginnen moest je er al 300 gulden vanaf trekken voor de prijzen. Dat we toch met zo weinig geld een dergelijke tentoonstelling hebben georganiseerd, komt omdat we erop vertrouwden van alle kanten medewerking te krijgen. Dat is ons ook gelukt. Overal waar we aanklopten heeft men ons geholpen. Een volgende keer echter zal het bedrag van 1200 gulden zeker niet voldoende zijn. Deze keer hebben we bv gratis reklame bij alle radiostations gekregen. Ook van televisie en schrijvende pers hebben we prima medewerking gehad.

Sukses hangt grotendeels af van reklame en we hadden geen geld om reklame te maken. Als beau geste van de zijde van de pers hebben wij deze keer gratis een reklame-campagne kunnen voeren. De wijze waarop reklame is gemaakt was totaal verschillend van hetgeen gebruikelijk is op cultureel terrein. Onze reclame was in het bijzonder gericht op de gewone man. Nu de regering ziet welk een voordelen deze tentoonstelling heeft voor de gemeenschap en hoe suksesvol zij is geweest, geloof ik dat men bereid zal zijn meer gelden beschikbaar te stellen.

Want men kan toch niet denken dat we weer een beroep op de pers kunnen gaan doen. Een keer kan de pers dat doen, maar nu moet zelfs de overheid de behoefte gaan beseffen dat er meer geld geinvesteerd moet worden in culturele zaken. Voor de tentoonstelling van volgend jaar willen wij de vrije toegang handhaven. Ook zal er geen censuur komen op de inzendingen, want we hebben vertrouwen in onze mensen. Zij kunnen zelf heus wel bepalen wat geschikt is voor een tentoonstelling en wat niet. Dat is dit jaar ook gebleken.

Op de vraag of er geen follow-up op deze tentoonstelling moet komen zegt Hubert Booi:

Op de eerste plaats kennen we nu meer lokale talenten. Nu ligt het niet alleen aan ons om verder te gaan. Nu zouden bv andere instanties contact met deze mensen kunnen opnemen om te zien hoe men bv commercieel te werk kan gaan.

Ons doel was en moet zuiver artistiek cultureel gericht blijven. Degenen die zich in deze tentoonstelling onderscheiden hebben, zullen moeten worden benaderd voor een beurs. Beurzen moeten ook niet alleen gegeven worden voor Europa, maar voor verschillende andere plaatsen. Wij kunnen zeer zeker enkele beurzen aangeboden krijgen van Puerto Rico, Venezuela en Colombia. Wij hoeven ze alleen te benaderen en zelf moeten we natuurlijk ook beurzen toekennen. Dat is niet meer dan rechtvaardig.

De eksposishon di arte popular betrof een bepaald terrein van de kunst. Ligt het in de bedoeling van het departement ook op ander terrein te gaan werken in dezelfde richting?

Het is geen geheim dat de mensen in dit deel van de wereld muzikaal zijn, maar reeds bij het begin worden wij gefrusteerd. Niet dat de leraren slecht zijn, integendeel. Maar de benaderingswijze is, dacht ik, niet juist. Wij moeten erkennen dat er klassieke en populaire muziek bestaat, beiden hebben ze dezelfde waarde voor de